მე აუცილებლად გადავცემ ამ დროშას ადამიანს, რომელსაც უყვარს ალლაჰი და მისი მოციქული, და რომლის მეშვეობითაც ალლაჰი მოგვცემს გამარჯვებას!

აბუ ჰურაირა (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოსცემს, რომ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა ხაიბარის ბრძოლის დღეს: «მე აუცილებლად გადავცემ ამ დროშას ადამიანს, რომელსაც უყვარს ალლაჰი და მისი მოციქული, და რომლის მეშვეობითაც ალლაჰი მოგვცემს გამარჯვებას!» უმარ იბნ ალ-ხატტაბმა (ალლაჰი იყოს კმაყოფილი მისით) თქვა: „თუ იმ დღეს არ ჩავთვლით, არასოდეს მდომებია მეთაურობა, მაგრამ მაშინ წინ მივდექი იმ იმედით, რომ დროშას მე მომიძღვნიდნენ. მაგრამ ალლაჰის მოციქულმა (ალლაჰმა დალოცოს და მიესალმოს მას) გამოიძახა 'ალი იბნ აბუ ტალიბი (ალლაჰის იყოს კმაყოფილი მისით), გადასცა მას დროშა და უთხრა: «წადი და არავის მიაქციო ყურადღება, სანამ ალლაჰი არ მოგცემს გამარჯვებას!» 'ალი მცირე მანძილით გაიარა, შემდეგ შეჩერდა და, არ შეტრიალებულა ისე ხმამაღლა შესძახა: "ო, ალლაჰის მოციქულო, რისთვის უნდა ვიბრძოლო ამ ხალხთან?" მოციქულმა (ალლაჰმა დალოცოს და მიესალმოს მას) უპასუხა: «ებრძოლე მათ მანამ, სანამ არ დაადასტურებენ, რომ არ არსებობს ჭეშმარიტი ღმერთი, გარდა ალლაჰისა, და რომ მუჰამმადი მისი მოციქულია. ხოლო თუ ისინი ამას გააკეთებენ, თავიანთ სიცოცხლეს და ქონებას დაიცავენ შენგან, გარდა უფლებისა, ხოლო მათზე ანგარიშს ალლაჰი გასწევს».

[სანდო (საჰიჰ)] [გადმოსცა მუსლიმმა]

მოციქულმა მუჰამადმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თავის თანამებრძოლებს აცნობა, რომ მეორე დღეს მუსლიმები გაიმარჯვებდნენ ხაიბარის ებრაელებზე, ქალაქზე, რომელიც მედინასთან ახლოს მდებარეობდა. ეს გამარჯვება მოხდებოდა იმ ადამიანის მეშვეობით, რომელსაც მოციქული გადასცემდა არმიის დროშას, რომელიც არმიის სიმბოლო იყო. ამ ადამიანს ჰქონდა მნიშვნელოვანი თვისება: იგი უყვარდა ალლაჰს და მის მოციქულს, და მას საპასუხოდ უყვარდა ალლაჰი და მისი მოციქული. 'უმარ იბნ ალ-ხატტაბმა (დაე, ალლაჰი კმაყოფილი იყოს მასით) აღნიშნა, რომ მანამდე მას არასოდეს სურდა ხელმძღვანელობა და არ ცდილობდა არჩევას, როგორც იმ დღეს. იგი იმედოვნებდა, რომ დაიმსახურებდა ალლაჰისა და მისი მოციქულის სიყვარულს, რომელზეც მოციქული (ალლაჰის მშვიდობა და ლოცვა მას) საუბრობდა. 'უმარმა დაძაბა თავისი სხეული, რათა მოციქულს შეენიშნა იგი, იმ იმედით, რომ გამოიძახებდნენ და მოუთმენლად ელოდა ამ დროშის მიღებას. მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გამოიძახა 'ალი იბნ აბუ ტალიბი (ალლაჰი იყოს კმაყოფილი მისით) და გადასცა მას დროშა. მოციქულმა 'ალის უბრძანა, რომ გაეძღვნა არმია და არ დაეხია უკან, არ გაჩერებულიყო და არც ზავი დაედო მტერთან შეხვედრის შემდეგ, სანამ ალლაჰი გამარჯვებას არ მიანიჭებდა და მტრის ციხესიმაგრეები არ იქნებოდა დაკავებული. 'ალი (ალლაჰის იყოს კმაყოფილი მისით) გაემართა გზაში, მაგრამ მალე გაჩერდა, არ შემობრუნდა უკან, რათა არ დაერღვია მოციქულის (ალლაჰმა დალოცოს და მიესალმოს მას) ბრძანება. შემდეგ მან აამაღლა ხმა და ჰკითხა: ო, ალლაჰის მოციქულო, რისთვის უნდა ვიბრძოლო ამ ხალხთან? მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უპასუხა: ებრძოლე მათ, სანამ არ დაადასტურებენ, რომ არ

არსებობს ღვთაება, გარდა ალლაჰისა, და რომ მუჰამმადი არის ალლაჰის მოციქული. თუ ისინი მიიღებენ ამას და ისლამში შევლენ, მათი სისხლი და ქონება იქნება ხელშეუხებელი შენთვის, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ისინი ჩაიდენენ დანაშაულს, რომელიც ისლამის კანონების მიხედვით დასჯადია. მათი ანგარიშსწორება კი ალლაჰზე იქნება.

http://www.sunnah.global/hadeeth/ka/show/4958